VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 49)**
- **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 37)**

z dnia 5 września 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 49)

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 37)

5 września 2016 r.

Komisje: Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Spraw Zagranicznych, obradujące pod przewodnictwem posła **Roberta Tyszkiewicza (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, zrealizowały następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym, innym poważnym wypadkom oraz usuwania ich następstw, podpisanej w Białymstoku dnia 23 kwietnia 2015 r. (druk nr 770).

W posiedzeniu udział wzięli: **Jarosław Zielińsk**i sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Marek Ziółkowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Leszek Susk**i komendant główny Państwowej Straży Pożarnej, **Mateusz Glinowiecki** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wziął pracownik Kancelarii Sejmu: **Piotr Babiński**, **Jacek Karolak**, **Artur Kucharski**, **Anna Pilarska** i **Jakub Stefański** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Przemysław Sadłoń** – legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dzień dobry państwu. Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Spraw Zagranicznych. Witam panie i panów posłów. Witam pana ministra Jarosława Zielińskiego – sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, pana ministra Marka Ziółkowskiego – podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pana nadbrygadiera Leszka Suskiego – komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej.

Stwierdzam kworum.

Otrzymali państwo porządek obrad, który przewiduje jeden punkt – pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym, innym poważnym wypadkom oraz usuwania ich następstw, podpisanej w Białymstoku dnia 23 kwietnia 2015 roku – druk nr 770. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam proponowany porządek posiedzenia Komisji za przyjęty. Sprzeciwu nie słyszę. Przystępujemy do realizacji porządku posiedzenia.

Witam pana przewodniczącego. Projekt z druku nr 770 został skierowany do naszych Komisji do pierwszego czytania przez marszałka Sejmu w dniu 22 lipca br. Przypominam, że pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie projektu przez wnioskodawcę, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy oraz debatę w sprawie ogólnych zasad projektu. Wszyscy z państwa otrzymali analizę Biura Analiz Sejmowych do druku nr 770, przygotowaną przez pana Marcina Fryźlewicza. Proszę przedstawiciela rządu – pana ministra Jarosława Zielińskiego o przedstawienie uzasadnienia druku nr 770. Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński:

Szanowni państwo posłowie, to projekt rządowy. Chciałbym w związku z tym przedstawić stanowisko rządu w stosunku do projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie zapobiegania katastrofom, klęskom żywiołowym, innym poważnym wypadkom oraz usuwania ich następstw, podpisanej w Białymstoku dnia 23 kwietnia 2015 roku, zawartego w druku nr 770. Klęski żywiołowe, poważne awarie przemysłowe czy katastrofy ekologiczne często mają charakter transgraniczny....

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Przepraszam najmocniej, jest nas wielu w niewielkiej sali – obradują dwie Komisje, dlatego proszę o umożliwienie panu ministrowi przedstawienie prezentacji.

Sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński:

Dziękuję, panie przewodniczący. Dlatego też ważne jest współdziałanie społeczności międzynarodowej i sąsiadujących ze sobą państw, w tym służb ratowniczych, w przeciwdziałaniu wszelkim niebezpiecznym sytuacjom, co niejednokrotnie pozwala zminimalizować ich skutki. Poprawa bezpieczeństwa ludności państw sąsiadujących wymaga jednak utrzymywania ciągłego kontaktu między tymi państwami. W przypadku niebezpiecznych zdarzeń o dużej skali, gdy środki użyte przez jedno państwo nie są wystarczające, skutki katastrofy mogą rozprzestrzenić się na terytorium drugiego państwa. Stąd bardzo ważna jest gotowość i szybkie reagowanie odpowiednich służb ratowniczych, w tym także z sąsiadujących państw, w sytuacji gdy opanowanie sytuacji kryzysowej wymaga zaangażowania znacznych sił i środków.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Jeszcze raz, bardzo proszę pana posła, który prowadzi rozmowę telefoniczną o ciszę.

Sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński:

Wskutek wzrostu natężenia ruchu w transporcie drogowym i kolejowym, w tym związanym z transportem materiałów niebezpiecznych, zwiększeniu uległo także ryzyko powstania katastrof wywołanych działalnością człowieka. Konieczne jest zatem zawarcie umowy, która określi zasady udzielania i przyjmowania takiej pomocy. Umowa określa zasady dwustronnej współpracy w dziedzinie ratownictwa i ochrony ludności i będzie miała zastosowanie w sytuacjach kryzysowych w celu ratowania życia, zdrowia, mienia i środowiska naturalnego, kiedy upływ czasu odgrywa kluczową rolę.

Republika Białorusi jest jedynym państwem sąsiadującym z Rzecząpospolitą Polską, z którym nie została zawarta umowa rządowa regulująca sprawy związane z udzielaniem i przyjmowaniem pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. Regiony przygraniczne Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi stanowią w większości obszary o małej gęstości zaludnienia i w dużej części są pokryte lasami. Na tych terenach występuje w pewnych okresach roku wysokie zagrożenie pożarami, co może stanowić zagrożenie wywołania katastrofy ekologicznej. Podstawowymi czynnikami pozwalającymi skutecznie zwalczać te zagrożenia są szybko podejmowane, wspólne działania polskich i białoruskich służb ratowniczych. Zawarcie umowy pozwoli znacznie skrócić czas przystąpienia do działań służb ratowniczych państw obu stron w przypadku wystąpienia poważnego wypadku na terytoriach Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi, zwłaszcza w rejonach przygranicznych, co przyczyni się do podwyższenia poziomu bezpieczeństwa obywateli obu krajów. Umowa ma na celu zapewnienie mechanizmów współpracy przyczyniających się do ograniczenia strat materialnych powodowanych przez katastrofy i klęski żywiołowe, umożliwiając szybkie uzyskanie pomocy w przypadku ich wystąpienia, co stanowić będzie ochronę interesów zarówno Rzeczypospolitej Polskiej, jak i Republiki Białorusi.

Chciałbym pokrótce omówić poszczególne najważniejsze artykuły umowy. Myślę, że to przybliży państwu treść dokumentu i łatwiej będzie sformułować z przekonaniem wniosek końcowy.

Art. 1 umowy określa zakres przedmiotowy umowy, którym jest określenie zasad udzielania pomocy w razie katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków.

Art. 3 ust. 1 umowy określa właściwe organy, odpowiedzialne za wykonywanie umowy, którym po stronie Rzeczypospolitej Polskiej jest Minister Spraw Wewnętrznych. Jednocześnie, zgodnie z art. 3 ust. 3 umowy, możliwe jest zaangażowanie także innych organów stron w realizację umowy, gdyż o takich organach strony mogą informować się drogą dyplomatyczną.

Art. 4 umowy wskazuje przykładowe rodzaje form pomocy, jaka może być udzielona drugiej stronie, w szczególności przez kierowanie grup ratowniczych czy niezbędnego wyposażenia i środków pomocy. W celu zapewnienia szybkiej reakcji przewidziano możliwość przemieszczania się osób i przewozu środków zarówno drogą lądową, powietrzną, jak i wodną.

W świetle art. 6 umowy możliwe są także inne formy współpracy, takie jak: doskonalenie systemów wykrywania i powiadamiania o katastrofach, wspólne projekty naukowo-badawcze, wspólne ćwiczenia czy przygotowywanie specjalistów i programów specjalistycznych.

Art. 7 umowy określa zasady przekraczania granicy i pobytu na terytorium państwa drugiej strony, z uwzględnieniem wykazu dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy, zawartego w załączniku nr 1 do umowy. W szczególności członkowie grupy ratowniczej są uprawnieni do przekraczania granicy na podstawie dokumentu poświadczającego tożsamość, takich jak paszport, paszport dyplomatyczny czy legitymacja służbowa właściwych służb, bez konieczności posiadania wizy i zezwolenia na pobyt. To bardzo istotne, aby można było reagować szybko, bez sprawdzania tych dokumentów, które obowiązują w normalnych kontaktach międzynarodowych. Sytuacje opisane w umowie mają charakter nadzwyczajny.

W art. 8 umowy określono zasady przemieszczania wyposażenia i środków pomocy przez granicę państwową, które są zwolnione od cła, podatków i opłat. Z uwagi na fakt, iż wśród przewożonych środków pomocy mogą znajdować się także materiały medyczne w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych, konieczne było uregulowanie zasad przewożenia takich materiałów, co zostało zawarte w ust. 6 tego artykułu.

W art. 13 zawarto regulację dotyczącą odszkodowań związanych z udzielaniem i przyjmowaniem pomocy ratowniczej. W tym celu wprowadzono zasadę, iż w przypadku wyrządzenia szkody osobie trzeciej przez członka grupy ratowniczej drugiej strony, za szkodę odpowiada strona zwracająca się o pomoc, zgodnie z przepisami prawa, które miałyby zastosowanie w przypadku szkody wyrządzonej przez własnych ratowników, co umożliwi ewentualne dochodzenie roszczeń przez osoby pokrzywdzone przed sądami we własnym państwie. Jednocześnie strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych w przypadku wyrządzenia szkody na mieniu lub środowisku oraz szkód na życiu i zdrowiu członka grupy ratowniczej.

Umowa określa także szczegółowo: tryb udzielania pomocy (art. 5), zasady koordynacji oraz ogólnego kierowania działaniami ratowniczymi grup ratowniczych i ekspertów (art. 10), zasady łączności (art. 11), zasady ponoszenia kosztów (art. 12), zasady ochrony danych osobowych (art. 15) oraz inne postanowienia umożliwiające skuteczne wykonywanie umowy.

W myśl art. 19 umowa podlega przyjęciu zgodnie z prawem wewnętrznym każdej ze stron. Umowa umożliwia wykonywanie przez członków grup ratowniczych uprawnień władczych na terytorium państwa drugiej strony, w tym wykonywanie odpowiednich działań związanych z usuwaniem następstw katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, noszenie mundurów służbowych, posiadanie i używanie środków pomocy oraz oznakowanych środków transportu.

Wejście w życie umowy powinno pozytywnie wpłynąć na podwyższenie poziomu bezpieczeństwa w obu państwach, w szczególności w rejonach przygranicznych, przez skrócenie czasu przystąpienia do działań ratowniczych w przypadku wystąpienia katastrofy, klęski żywiołowej lub innego poważnego wypadku. Umowa będzie miała zastosowanie w sytuacjach kryzysowych w celu ratowania życia, zdrowia, mienia i środowiska naturalnego.

Umowa zawiera bardzo istotne postanowienia, które są uregulowane w odmienny sposób w innych źródłach prawa, o czym warto pamiętać. W związku z powyższym,

w świetle art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, właściwym trybem związania umową jest ratyfikacja, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Zastosowanie takiego trybu umożliwi skorzystanie z reguły kolizyjnej wskazanej w art. 91 ust. 2 konstytucji, w świetle której umowa międzynarodowa, ratyfikowana za zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeśli ustawy tej nie da się pogodzić z umową. Mając na uwadze treść i znaczenie umowy, w imieniu rządu wnoszę o pozytywne podejście do tego projektu i przyjęcie ustawy, która umożliwi panu prezydentowi ratyfikowanie tej umowy.

Na marginesie, po krótkim przybliżeniu przedmiotu umowy, chciałbym dodać, że zastanawialiśmy się nad tym w szczególności w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, jaki będzie efekt funkcjonowania takiej umowy, przewidzianej wcześniej przez poprzedni rząd. Uznaliśmy, że to dobry kierunek działań i właściwe uregulowanie wspomnianych obszarów, gdyż jest to troska o bezpieczeństwo terenów przygranicznych obu krajów. Rzeczywiście jest tak, że działania sił natury i człowieka czasem wykraczają poza granice jednego kraju. W związku z tym współdziałanie służb obu państw w sposób uregulowany w umowie stworzy warunki do podniesienia poziomu bezpieczeństwa ludzi, mienia i środowiska. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję panu ministrowi za prezentację. Czy pan minister Ziółkowski chciałby coś jeszcze dodać w ramach uzasadnienia? Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Marek Ziółkowski:

Panie przewodniczący, dziękuję uprzejmie. W pełni popieramy i potwierdzamy argumentację pana ministra – gospodarza umowy. Chciałbym jedynie dodać, że jeśli umowa zostanie ratyfikowana, fakt ten będzie się wpisywał w normalizację relacji Polski z Białorusią, jaką zapoczątkowaliśmy w tym roku wizytą pana ministra Waszczykowskiego i podpisaniem jednej z umów, na których nam bardzo zależało – o współpracy w dziedzinie edukacji. Mam nadzieję, że ratyfikowanie tej umowy i jej wejście w życie będzie kolejnym krokiem w tym kierunku. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję. Otwieram debatę. Głos ma pan poseł Marek Wójcik. Bardzo proszę.

Poseł Marek Wójcik (PO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Panie ministrze – zwracam się do pana ministra Zielińskiego – również podzielam pana pozytywną opinię na temat tej umowy. Cieszę się, że przedstawił pan argumentację na rzecz jej ratyfikacji. Uważam, że jej ratyfikowanie pozwoli na poprawę bezpieczeństwa obywateli. Cieszę się z filozofii, którą pan przedstawił, jaka zakłada współpracę ze służbami ratowniczymi państw sąsiednich. Poprawia to bezpieczeństwo i pomaga usuwać skutki różnego rodzaju katastrof. Co więcej, jestem przekonany, że ta sama filozofia przyświecała nam, gdy pracowaliśmy nad ustawą z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wtedy pan minister prezentował nieco odmienny pogląd. Cieszę się, że w momencie, gdy zajął pan obecnie piastowane stanowisko, zbliżył się pan do filozofii, która zakłada współpracę naszych służb ratowniczych ze służbami państw sąsiednich. Myślę, że to bardzo dobrze, bo to krok, który zwiększa bezpieczeństwo naszych obywateli. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję. Czy są jeszcze inne pytania do przedstawicieli rządu? Jeśli nie, proszę pana ministra o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński:

To nie było pytanie, ale chciałbym ustosunkować się do wypowiedzi pana przewodniczącego Wójcika. Zwracam uwagę, że zakresy ustaw nie są tożsame. Ustawa o bratniej pomocy ma charakter znacznie szerszy. Postulowaliśmy, aby ją zawęzić do działań ratowniczych – wtedy byśmy ją poparli. Dotyczy ona wszelkich innych możliwych działań, w szczególności policyjnych, czego nie mogliśmy poprzeć. To dwie różne materie. Ustawa,

o której pan wspomina, w debacie publicznej nazwana ustawą o bratniej pomocy, nie dotyczy wyłącznie działań ratowniczych w przypadku klęsk żywiołowych i podobnych zagrożeń. Gdyby tak było, byśmy ją poparli. Zupełnie inny jest jednak zakres przedmiotowy i zmuszeni byliśmy ją z konieczności zaopiniować negatywnie.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Głos ma pani poseł Anna Siarkowska. Bardzo proszę.

Poseł Anna Maria Siarkowska (Kukiz15):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, panie ministrze, szanowni państwo, bardzo dziękuję za przygotowanie umowy, którą będziemy ratyfikowali. Jej zakres ogranicza się do działań ratowniczych i współpracy eksperckiej. To kierunek, w którym powinniśmy dążyć w relacjach z państwami ościennymi. Dobrze, że taka umowa jest zawierana. Cieszę się, że został również poruszony problem ustawy o tzw. bratniej pomocy i że pan minister podtrzymuje w stosunku do niej negatywne stanowisko. Mam pytanie. Ponieważ stosowny projekt dotyczący zmiany ustawy o bratniej pomocy został skierowany do Marszałka Sejmu, czy ministerstwo poprze działania zmierzające do zmiany tej ustawy, aby ograniczona została do działań ratowniczych i aby udział funkcjonariuszy obcych służb, którzy mogliby działać na terenie naszego państwa został ograniczony? Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Jeszcze *ad vocem* pan poseł Wójcik. Bardzo proszę.

Poseł Marek Wójcik (PO):

Dziękuję, panie przewodniczący. W zakresie dotyczącym służb ratowniczych myślę, że ustawa i umowa są bardzo zbliżone. Pragnę jednak przypomnieć, że nawet przed wejściem w życie ustawy, którą pieszczotliwie nazywają państwo o bratniej pomocy, taka współpraca pomiędzy służbami miała miejsce. Ustawa to tylko uregulowała. Ta współpraca wychodzi na korzyść polskim obywatelom i służbom. W pasie przygranicznym realizowane są wspólne patrole. Gdy dochodzi do różnych zdarzeń nawzajem pożyczamy sobie sprzęt ratowniczy. Te przepisy na co dzień poprawiają bezpieczeństwo naszych obywateli. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Proszę o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński:

Pani poseł, gdy przedmiotem obrad będzie ta ustawa, przedstawimy stanowisko rządu w jej sprawie. W dniu dzisiejszym nie jest ona przedmiotem obrad. Szanując reguły pracy, nie chciałbym rozszerzać porządku posiedzenia. Chcę powiedzieć, że nasz stosunek do tej sprawy się nie zmienił od czasu, gdy byliśmy w opozycji. Mało tego, panie przewodniczący – zwracam się jeszcze raz do pana posła Wójcika – współpraca z państwami sąsiednimi była możliwa przedtem na podstawie umów dwustronnych i ona się odbywała. Gdyby to dotyczyło rzeczywiście działań ratowniczych, nie mielibyśmy nic przeciwko temu. Dla lepszego zobrazowania, kiedy zbliżały się Światowe Dni Młodzieży pojawił się wątek możliwości skorzystania na podstawie tej ustawy z udziału policji i innych służb krajów, z których przyjeżdżali do Polski pielgrzymi. Nie skorzystaliśmy z tej ustawy świadomie i celowo. Zrobiliśmy to po to, aby nie tworzyć precedensu, bo uważamy że nie powinna ona być w tym kształcie nigdy uchwalona. Byli zaproszeni funkcjonariusze z innych krajów, ale na podstawie innych przepisów. Udzielali pomocy, zwłaszcza językowej. Opowiem o tym podczas dzisiejszego posiedzenia plenarnego Sejmu, bo pojawiło się takie pytanie w sprawach bieżących. Poradziliśmy sobie bez tej ustawy, z pomocą policji z innych krajów.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo panu ministrowi. Głos ma pan poseł Nitras.

Poseł Sławomir Nitras (PO):

Panie ministrze, chciałbym pana dobrze zrozumieć. To nie jest kwestia tego, jak nazywa się projekt czy przepis. Czy pan, jako przedstawiciel rządu chciał nam powiedzieć, że jesteście przeciwko takiej współpracy, czy nie? Nie rozumiem tego. Chce pan powiedzieć, że wstrzymali się państwo z jakimiś działaniami we współpracy ze służbami innych krajów w trakcie Światowych Dni Młodzieży? Czy w sposób świadomy nie zadbali państwo o bezpieczeństwo? Proszę mi nie przeszkadzać, pani poseł. Czy mogę sformułować moją wypowiedź? Czy tak jak pan minister powiedział, nie skorzystał pan z pewnych możliwości jakie daje ustawa? Czy oznacza to, że były pewne działania, które należało podjąć, aby zabezpieczyć imprezę, których państwo nie zrealizowali?

Drugie pytanie. W tym roku odpoczywając za granicą spotkałem polskiego policjanta, który opiekował się polskimi turystami. Czy tak w przyszłości nie będzie?

Trzecie pytanie. Mieszkam w Szczecinie i byłem kiedyś światkiem akcji ratunkowej na Zalewie Szczecińskim, który jest wspólnym akwenem. Uczestniczyły w niej siły polskie i niemieckie. Nieraz słyszę jeżdżące po Szczecinie karetki. Wtedy wiem, że coś się stało na autostradzie w okolicy Szczecina. Kiedy na drodze S3 coś się stanie poniżej Szczecina, najbliższym szpitalem zabezpieczającym jest ten w Schwedt. Tam zabierani są pacjenci, bez względu na narodowość. Czy chce pan powiedzieć, panie ministrze, że te działania i współpraca są w jakikolwiek sposób zagrożone?

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSWiA Jarosław Zieliński:

Nie wiem, czy był pan wtedy posłem polskiego Sejmu gdy ta ustawa była przyjmowana, chyba nie. Pana pytania świadczą o tym, że chyba nie zna pan jej treści. Proszę tego źle nie odebrać i się nie obrazić. To, o czym pan mówi nie odbywa się na podstawie tej ustawy. Są zupełnie inne dokumenty, które pozwalają na taką współpracę. Mam przed sobą długi wykaz umów międzynarodowych, które dotyczą omawianej dziś sprawy, na podstawie których dokonuje się wspólnych działań ratowniczych na pograniczach różnych państw. Jeśli pyta pan o Światowe Dni Młodzieży, to wszyscy wiemy, że było bezpiecznie. Zapewnione zostały najwyższe standardy. Zrobiono wszystko co trzeba. Skorzystaliśmy ze współdziałania naszej policji i służb innych państw na podstawie innych przepisów. Nie musieliśmy sięgać po tę ustawę i było tak bezpiecznie, że cały świat to podziwiał.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Więcej pytań nie ma. Ze swojej strony chciałbym tylko wyrazić satysfakcję, jako poseł reprezentujący Białystok, region podlaski, że umowa wynegocjowania przez poprzedni rząd jest w dniu dzisiejszym przez nas ratyfikowana. Będziemy mieli lepsze instrumenty współpracy w zakresie zapobiegania katastrofom i ich następstwom. Jest to dla wszystkich mieszkańców tej części Polski bardzo ważne. Mam jedno krótkie pytanie do pana ministra Ziółkowskiego. Czy wiemy coś na temat procesu ratyfikacji tej umowy przez stronę Białoruską?

Podsekretarz stanu w MSZ Marek Ziółkowski:

Ta umowa została już ratyfikowana. Poinformowano nas o tym, że ratyfikowana została przez rząd białoruski w grudniu 2015 roku.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Jestem przekonany, że naszą decyzją i późniejszym głosowaniem w Sejmie proces legislacyjny zostanie zakończony po obu stronach. Szanowni państwo posłowie, jeśli nie ma więcej uwag zamykam debatę. Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu z druku nr 770. Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego. Wnioskuję o niezwłoczne przystąpienie do rozpatrzenia projektu. Nie słyszę sprzeciwu.

Przystępujemy do rozpatrzenia projektu ustawy w Komisji. Otwieram dyskusję. Czy pan minister chciałby jeszcze zabrać głos? Nie. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie ma zgłoszeń. Czy Biuro Legislacyjne zgłasza uwagi?

Legislator Przemysław Sadłoń:

Nie zgłaszam uwag.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

W takim razie będziemy rozpatrywali projekt ustawy.

Czy są uwagi do tytułu? Nie ma uwag. Stwierdzam, że Komisje przyjęły tytuł ustawy.

Czy są uwagi do art. 1? Nie ma uwag. Stwierdzam, że Komisje przyjęły art. 1.

Czy są uwagi do art. 2? Nie ma uwag. Stwierdzam, że Komisje przyjęły art. 2.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o przyjęciu projektu ustawy z druku nr 770? (27) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie jednogłośnie.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy na posiedzenie Sejmu. Czy są zgłoszenia? Jeśli nie, proponuję by był nim pan poseł Marek Wójcik. Czy pan poseł się zgadza?

Poseł Marek Wójcik (PO):

Zgadzam się i dziękuję.

Przewodniczący poseł Robert Tyszkiewicz (PO):

Kto jest za powierzeniem panu posłowi Markowi Wójcikowi funkcji sprawozdawcy Komisji? (26) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0)

Stwierdzam, że Komisje wybrały sprawozdawcę bez głosu sprzeciwu.

Informuję, że w ten sposób porządek obrad został wyczerpany. Dziękuję panom ministrom, panu generałowi i zamykam posiedzenie Komisji.